

Герої не вмирають

Григорій Хорошко

Настане тиші день, коли затихне вітер.
Коли зійдуться промені поміж величиних літер.
На день, коли згадаються лиш вчинки від добра.
На день, коли же зелено в мить проросте трава.

Коли ми всі підіймемо ті келихи в їх честь.
Й на вік запам'ятаємо ворожу ту нашість.
За нас вони боролися, за нас стояли і йшли.
І дітям сни солодкі їх так мужньо берегли.

Вони — є світла янголи та Господа мечі.
Що з ворогом боролися і в день, і в час ночі.
Що душі за майбутнє та за дійсність віддали.
Та в небо відлетіли в мить, як білії птахи.

Ми їх запам'ятаємо та шану віддамо.
Подякуєм та схилимо пред ними всі чоло.